

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail :Contestatii.ANAF@mfinante.ro

Decizia nr. 189 / .2010

privind soluționarea contestațiilor depuse de SC .X. .X. .X. SA, înregistrate la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. 909.157/15.X.2009 și nr. 906.643/10.X.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresele nr. .X./04.X.2009 și nr. .X/28.X.2010 înregistrate la Ministerul Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.909.157/15.X.2009 și nr. 906.643/10.X.2010 asupra contestațiilor depuse de SC .X. .X. .X. SA cu sediul în Calea XX nr. XX, .X., jud. .X..

Societatea contestă suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă drepturi vamale, suma de .X. lei reprezintă majorări de întârziere aferente și suma de .X. lei reprezintă dobânzi compensatorii, stabilite prin deciziile pentru regularizarea situației de la nr.X. la nr.X. din data de 27.X.2009 emise în baza proceselor verbale nr..X./05.X.2008, nr. .X./20.X.2008, nr. .X./20.X.2008, nr. .X./20.X.2008, nr. .X./20.X.2008, nr. .X./20.X.2008 și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./04.X.2009 încheiate de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

Contestațiile au fost depuse în termenul prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrate la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în data de 25.X.2009, respectiv în data de 20.X.2010 conform stampilei aplicată de serviciul Registratura pe originalul contestațiilor, în raport de data comunicării cu confirmare de primire deciziilor pentru regularizarea situației și deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii, 02.X.2009, respectiv 22.X.2009.

Constatând ca in speța sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art. 207 si 209 alin. 1 lit. c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, societatea regăsindu-se in anexa 1 la poziția nr. 149 din Ordinul ministrului economiei si finanțelor nr. 2400/2009 privind actualizarea marilor contribuabili din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările ulterioare, si avand in vedere prevederile pct. 9.5 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit caruia “În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”, Agenția Națională de Administrare Fiscala este legal investita sa solucioneze cele doua contestatii formulate de S.C. .X. .X. .X. SA.

I. Prin contestatiile formulate, **SC .X. .X. .X. SA** motiveaza urmatoarele

:

A) In ceea ce priveste contestatia impotriva deciziilor pentru regularizarea situatiei nr.X./27.X.2009, nr..X.27.X.2009, nr..X.27.X.2009, nr..X.27.X.2009, nr..X. 27.X.2009 si nr..X.27.X.2009

Societatea arata ca introdus in tara in regim vamal de admitere temporara, cu exonerarea totala de la plata obligatiilor vamale , o serie de echipamente, in baza unor contracte de leasing incheiate la data de 04.X.1999, respectiv 10.X.1999, cu societatea .X. .X. INC. din SUA.

Societatea precizeaza ca temenele de incheiere a regimurilor vamale suspensive inscrise in autorizatiile de admitere temporara au fost 11.X.2007, 03.X.2007, 21.X.2007, 24.X.2007.

Societatea arata ca in luna .X. 2007, in termenul legal pentru lichidarea regimurilor suspensive, a depus la Biroul Vamal .X. documentele necesare incheierii operatiunilor de leasing si implicit a regimurilor suspensive sub care au fost plasate echipamentele.

SC .X. .X. .X. SA sustine ca urmare indicatiilor organelor vamale a solicitat prelungirea cu 30 zile a duratei de admitere temporara a bunurilor care au facut obiectul celor doua contracte de leasing, depunand in acest

sens la Biroul Vamal .X. adresele inregistrate sub nr..X/11.X.2007 si nr..X/30.X.2007.

Contestatoarea arata ca in lunile .X. si .X. 2008 organele vamale au efectuat controlul vamal ulterior si au intocmit procesele verbale in baza carora in anul 2009, respectiv la data de 27.X.2009 au fost emise deciziile pentru regularizarea situatiei prin care s-au stabilit obligatii suplimentare in suma totala de .X/ lei reprezentand obligatii vamale si accesorii aferente.

SC .X. .X. .X. SA precizeaza ca procesele verbale incheiate in lunile .X. si .X. 2008 nu au fost comunicate la acea data ci abia la data de 29.X.2009, odata cu transmiterea Deciziilor de regularizare, cand au fost stabilite si majorari de intarziere pentru plata cu intarziere a obligatiei principale, aratand ca este nelegala comunicarea actelor administrative contestate.

Contestatoarea sustine ca temeiul de drept in baza caruia s-a efectuat controlul vamal ulterior este nelegal, intrucat la data la care au fost depuse declaratiile vamale de import era in vigoare Regulamentul CEE 2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar si Regulamentul CEE nr. 2454/93 de aplicare a Codului Vamal Comunitar, iar la data aderarii Romaniei la UE, respectiv 1 .X. 2007, prevederile Legii 86/2006 si altor acte normative emise in aplicarea sa, contrare prevederilor acestor regulamente invocate mai sus, sunt abrogate implicit.

De asemenea societatea invedereaza ca organele vamale nu au efectuat controlul la sediul societatii fapt ce contravine prevederilor art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar.

Societatea arata ca au fost incalcate prevederile art. 24, art. 28, art. 43 din Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior se face cu respectarea prevederilor Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006, in sensul ca nu a fost instiintata de realizarea controlului, nu i-a fost comunicat avizul de control si de asemenea in timpul controlului n-au fost prezentate legitimatia de control, ordinul de control iar rezultatele controlului nu au fost inscrise in registrul unic de control.

De asemenea, societatea arata ca au fost incalcate prevederile art. 63 din acelasi act normativ in sensul ca procesul verbal este semnat doar de reprezentantii echipei de control si de asemenea nu a dat nici o declaratie pe propria raspundere in sensul art. 68 din Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006.

Societatea precizeaza ca anumite dispozitii ale Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 cum ar fi prevederea ca exista situatii cand controlul nu se efectueaza la sediul sau domiciliul persoanei, sunt contrare legislatiei comunitare.

Societatea considera nelegala comunicarea intarziata a procesului verbal la aproximativ un an de la intocmirea acestuia, drept pentru care s-au

calculat majorari de intarziere peste data incheierii controlului, in situatia in care la acea data nu i-a fost comunicat titlul de creanta, pe baza caruia ar fi putut plati majorarile de intarziere.

Totodata, contestatoarea sustine ca la efectuarea controlului vamal ulterior au fost incalcate dispozitiile procedurale de realizare a acestuia, prevazute de legislatia comunitara respectiv art. 78 din Regulamentul 2913/1992 in sensul ca in cuprinsul proceselor verbale nu se precizeaza care sunt informatiile incorecte sau incomplete care au dus la efectuarea controlului ulterior, informatii cu privire la perioada de realizare a controlului vamal ulterior, tipul controlului efectuat (general, partial, programat). Totodata, petenta precizeaza ca nu i s-a prezentat un exemplar al procesului verbal intocmit dupa incheierea verificarii.

Contestatoarea arata ca a solicitat raspuns in scris organelor vamale cu privire la modalitatea de inchidere a regimului vamal insa i s-a comunicat verbal ca ar fi indicata o prelungire a duratei de admitere temporara, astfel ca a solicitat prin adresele nr. X/11.X.2007 si nr. X/30.X.2007 prelungirea regimului de admitere temporara cu 30 de zile.

Societatea arata ca organele vamale prin adresele nr. .X/12.X.2007 si nr. .X/13.X.2007 au comunicat ca incheierea operatiunilor de import temporar se va face conform Ordinului nr. 84/2007, insa aceste adrese au fost emise ca urmare a solicitarii de prelungire a duratei admiterii temporare si nu ca urmare a solicitarii cu privire la modalitatea de incheiere a regimului vamal.

Societatea sustine ca potrivit art.95 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal, avand in vedere ca nu a dat curs cererii de prelungire a duratei admiterii temporare, organele vamale aveau obligatia inchiderii din oficiu a regimurilor suspensive autorizate, la data la care acestea expirau potrivit termenelor specificate in autorizatiile emise.

Astfel, SC .X. .X. .X. SA considera injusta stabilirea de obligatii vamale in sarcina sa, din moment ce s-a prezentat la Biroul Vamal .X. in vederea indeplinirii obligatiilor legale de inchidere a regimurilor suspensive initiale si a fost refuzata, deoarece exista un vid legislativ cu privire la incheierea regimurilor suspensive initiate inainte de data aderarii Romaniei la UE.

Pe de alta parte, petenta sustine ca declaratiile vamale de import pentru inchiderea regimurilor vamale suspensive prin punerea in libera circulatie in Romania a echipamentelor nu au fost acceptate de organele vamale la data expirarii autorizatiilor emise, si mai mult decat atat acestea nu si-au manifestat acceptul sau refuzul cu privire la prelungirea regimurilor suspensive.

Prin urmare, petenta considera injusta sustinerea organelor vamale prin care i se imputa nerespectarea prevederilor art.27 alin.5 din OG 51/1197 privind operatiunile de leasing cu privire la termenul maxim de 7 ani de la

intrarea in tara a echipamentelor pentru care se acorda facilitatile prevazuta la art.27 alin. 1 si 2 din aceeaasi ordonanta.

In ceea ce priveste stabilirea majorarilor de intarziere, contestatoarea sustine ca acestea au fost stabilite incepand cu data de 13.X.2007, insa la acea data nu figura cu debite acestea fiind stabilite suplimentar abia in anul 2008, astfel ca au fost incalcate prevederile art. 255 alin 1 lit b din Codul vamal si art. 119 din Codul de procedura fiscala..

Referitor la TVA de plata stabilita, SC .X. .X. .X. SA arata ca in baza declaratiile vamale acceptate de organele vamale, i s-a acordat liberul de vama in lunile .X. - .X. 2007, in baza normelor de inchidere a regimurilor vamale suspensive prevazute prin OMFP 84/2007 si prin urmare au calculat datoriile de import si TVA la valoarea reziduala a echipamentelor.

B) In ceea ce priveste contestatia impotriva deciziei nr..X. din 04.X.2009 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent SC .X. .X. .X. SA, nu este de acord cu majorarile de intarziere stabilite de organele vamale prin Decizia nr..X. din 04.X.2009, aferente obligatiilor stabilite prin deciziile de regularizare nr..X. din 27.X.2009, pentru perioada 23.X.2009 - 31.X.2009 din urmatoarele motive :

Petenta arata ca majorarile de intarziere sunt datorate in situatia in care debitul nu este achitat in termenul de plata stabilit potrivit dispozitiilor legale. Astfel, contestatara sustine ca organele vamale au calculat majorari pentru plata cu intarziere cu toate ca nu era scadenta nici o datorie vamala stabilita in sarcina sa, datorie care sa rezulte din declaratiile vamale de import depuse si acceptate de Biroul Vamal in cursul anului 2007.

In concluzie, societatea solicita desfiintarea Deciziilor pentru regularizarea situatiei de la nr.X. la nr.X. din data de 27.X.2009, precum si a Deciziei nr..X./04.X.2009 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent.

II. Prin deciziile pentru regularizarea situatiei de la nr.X. la nr.X. din data de 27.X.2009 emise in baza proceselor verbale nr..X./05.X.2008, nr. .X./20.X.2008, nr. .X./20.X.2008, nr. .X./20.X.2008, nr..X./20.X.2008, nr. .X./20.X.2008 si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. .X./04.X.2009 reprezentantii Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au constatat urmatoarele:

Organele vamale au constatat ca marfurile, introduse in tara, in regim de admitere temporara ce au facut obiectul declaratiilor vamale pentru operatiuni temporare nr. 986/12.X.2000, nr. 997/12.X.2000, nr. 8420/25.X.2000, nr. 8422/25.X.2000, nr. 4769/03.X.2000, nr. 8076/23.X.2000, avand ca termene de incheiere a operatiunilor data de 11.X.2007, 12.X.2007, 25.X.2007, 03.X.2007, 22.X.2007, au fost incheiate in

afara termenului de 7 ani prevazut de art. 27 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata.

Organele vamale arata ca operatiunile temporare au fost incheiate de societate prin punerea in libera circulatie a bunurilor, cu declaratiile vamale nr. .X/22.X.2007, nr. .X/23.X.2007, nr. .X/20.X.2007, nr. .X/20.X.2007, nr. .X/01.X.2007, nr. .X/20.X.2007.

Organele vamale au stabilit ca titularul regimului vamal sub care a fost plasata marfa, devine debitor al datoriei vamale calculata la valoarea de intrare a marfurilor si nu la valoarea reziduala, in conditiile art.78, art.144 alin.1 si art.204 alin.1 lit.b), alin.2 si 3 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar, documentul DG TAXUD 1661/2006, anexa V pct.4 alin.16 si 19 din Legea 157/2005 privind Tratatul de aderare a Romaniei si Bulgariei la Uniunea Europeana, art.27 alin.5 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art.78 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006.

Organele vamale au calculat in sarcina societatii drepturi vamale in suma de .X. lei, majorari de intarziere aferente in suma de .X. lei si dobanzi compensatorii in suma de .X. lei.

Majorarile de intarziere au fost calculate din ziua urmatoarea scadentei datoriei vamale si pana la data de 30.X.2009.

III. Având in vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1.Referitor la exceptia nulitatii actului administrativ atacat *cauza supusa solutiunii este daca pretinsele deficiente privind desfasurarea controlului vamal sunt de natura sa atraga nulitatea actului atacat.*

In fapt, deciziile pentru regularizarea situatiei nr..X/10.04.2009 au fost emise ca urmare a controlului ulterior al operatiunilor temporare avand ca declarant pe SC .X. .X. .X. SA, derulate prin depunerea la Biroul vamal .X. a declaratiilor vamale pentru operatiuni temporare nr. X/12.X.2000, nr. X/12.X.2000, nr. X/25.X.2000, nr. X/25.X.2000, nr. X/03.X.2000, nr. X/23.X.2000.

Verificarea s-a efectuat pe baza documentelor aflate la dispozitia autoritatii vamale.

Prin contestatia formulata, societatea arata ca temeiul de drept in baza caruia s-a efectuat controlul vamal ulterior este nelegal, intrucat la data la care au fost depuse declaratiile vamale de import era in vigoare Regulamentul CEE 2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar si Regulamentul CEE nr. 2454/93 de aplicare a Codului Vamal Comunitar, prevederile Legii 86/2006 si altor acte normative emise in aplicarea sa, contrare prevederilor acestor regulamente invocate mai sus, sunt abrogate implicit.

De asemenea societatea invedereaza ca organele vamale nu au efectuat controlul la sediul societatii fapt ce contravine prevederilor art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 privind Codul Vamal Comunitar, au fost incalcate prevederile art. 24, art. 28, art. 43 din Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior se face cu respectarea prevederilor Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006, in sensul ca nu a fost instiintata de realizarea controlului, nu i-a fost comunicat avizul de control si de asemenea in timpul controlului n-au fost prezentate legitimatia de control, ordinul de control iar rezultatele controlului nu au fost inscrise in registrul unic de control.

De asemenea, societatea arata ca au fost incalcate prevederile art. 63 din acelasi act normativ in sensul ca procesul verbal este semnat doar de reprezentantii echipei de control si de asemenea nu a dat nici o declaratie pe propria raspundere in sensul art. 68 din Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006.

In drept, art.288, penultimul paragraf, din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, prevede:

Prezenta lege asigură aplicarea Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 302/1992.

Astfel, prevederile Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei se aplica in paralel cu prevederile legislatiei europene, respectiv Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

De asemenea, se retine ca art. 4 pct. 23 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, stipuleaza:

„Dispoziții în vigoare” reprezintă dispozițiile comunitare sau dispozițiile naționale.

Avand in vedere cele de mai sus, se retine ca actul normativ in baza caruia se realizeaza supravegherea și controlul vamal ulterior este Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar si Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 7521/2006, emis in baza art. 100 din Legea nr. 86/2006 , in vigoare la data controlului.

Referitor la sustinerea societatii ca nu a fost instiintata de realizarea controlului, nu i-a fost comunicat avizul de control si de asemenea in timpul controlului n-au fost prezentate legitimatia de control, ordinul de control iar rezultatele controlului nu au fost inscrise in registrul unic de control aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat verificarea s-a efectuat pe baza documentelor aflate la dispozitia autoritatii vamale, iar art. 28 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, prevede:

“Comunicarea avizului de control nu este obligatorie în cazul controalelor vamale inopinate, al controalelor care se desfășoară pe baza documentelor de care dispune autoritatea vamală, al controalelor periodice prevăzute prin reglementări vamale, când solicitarea de control este făcută de persoana respectivă sau în cazul unor acțiuni de realizat ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii.”

Referitor la sustinerea societatii ca au fost incalcate prevederile art. 63 din acelasi act normativ in sensul ca procesul verbal este semnat doar de reprezentantii echipei de control si de asemenea nu a dat nici o declaratie pe propria raspundere in sensul art. 68 din Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006, se retine ca art. 63 din acelasi act normativ prevede:

(8) În situațiile în care controlul nu se efectuează la sediul sau la domiciliul persoanei, când reverificarea declarațiilor se efectuează pe bază de documente aflate la dispoziția autorității vamale sau primite de la alte autorități ori persoane, potrivit dispozițiilor legale, precum și atunci când se refuză semnarea procesului-verbal de control, acesta se semnează înainte de comunicare numai de echipa de control. În aceste cazuri, procesul-verbal de control poate fi adus la cunoștința și, respectiv, comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată, odată cu Decizia pentru regularizarea situației, prevăzută la art. 78.

Pentru considerentele expuse, excepția nulității actului administrativ atacat urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar contestația va fi analizată pe fond.

2. Referitor la suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta drepturi vamale si suma de .X. lei reprezinta majorari de intarziere aferente cauza supusa solutionarii este daca regimul vamal de admitere temporara

pentru o serie de bunuri introduse in tara in baza unor contracte de leasing mai poate fi mentinut in conditiile in care operatiunea temporara a fost incheiata in afara termenului maxim de 7 ani de la data introducerii in tara a bunurilor, prevazut de Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata.

In fapt, societatea a introdus in tara in regim vamal de admitere temporara, cu exonerarea totala de la plata obligatiilor vamale , o serie de echipamente, in baza unor contracte de leasing incheiate la data de 04.X.1999, respectiv 10.X.1999, cu societatea .X. .X. INC. din SUA.

Marfurile, in regim de admitere temporara au facut obiectul declaratiilor vamale pentru operatiuni temporare nr. X/12.X.2000, nr. X/12.X.2000, nr. X/25.X.2000, nr. X/25.X.2000, nr. X03.X.2000, nr. X/23.X.2000, avand ca termene de incheiere a operatiunilor data de 11.X.2007, 12.X.2007, 25.X.2007, 03.X.2007, 22.X.2007.

Prin adresele nr. X/11.X.2007 si nr. X/30.X.2007 contestatoarea a solicitat autoritatii vamale prelungirea termenului de incheiere a operatiunilor temporare cu 30 de zile.

Prin adresele nr. .X/12.X.2007 si nr. .X/13.X.2007 organele vamale au comunicat ca incheierea operatiunilor de import temporar se va face conform Ordinului nr. 84/2007.

Operatiunile temporare au fost incheiate de societate prin punerea in libera circulatie a bunurilor, cu declaratiile vamale nr. .X/22.X.2007, nr. .X/23.X.2007, nr. .X/20.X.2007, nr. .X/20.X.2007, nr. .X/01.X.2007, nr. .X/20.X.2007, obligatiile vamale fiind calculate de aceasta prin raportare la valoarea reziduala din contractele de leasing.

In drept, art. 27 din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, in vigoare la data introducerii in tara a marfurilor, prevede:

(1) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.

[...]

(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing, dar nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

Aceste prevederi se regasesc si in Ordonanta Guvernului nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, cu modificarile ulterioare, forma in vigoare la data cand se implinea termenul de 7 ani de la data introducerii in tara a bunurilor.

Pentru a putea beneficia de regimul vamal de admitere temporara cu exonerare totala de la plata drepturilor vamale, utilizatorul avea obligatia de a respecta prevederile legislatiei speciale in materia contractelor de leasing, tinand de esenta acordarii regimului special.

Din analiza modului de derulare si incheiere a operatiunilor temporare derulate sub acoperirea contractelor de leasing se constata ca societatea a incheiat operatiunile temporare in afara termenului maxim de 7 ani in care marfurile **se încadrează în regimul vamal de admitere temporară**

Pentru a analiza influentele acestui fapt asupra derularii contractului de leasing se retin cateva din caracteristicile acestui tip de contract desprinse din doctrina in materie de contracte.

Leasingul este un contract *comutativ*, întrucât existenta si întinderea prestatiilor la care partile s-au obligat nu depind de hazard, fiind strict stipulate prin lege si prin conventia Partilor.

Contractul de leasing este un contract *numit* (tipic), întrucât în prezent este expres reglementat de legislatia în vigoare în tara no.X., ceea ce înseamna ca unui asemenea contract i se vor aplica regulile prevazute de O.G. nr. 51/1997 republicata, iar în subsidiar, regulile comune în materie de contracte.

Astfel potrivit reglementarilor legale, marfurile introduse in tara in baza unor contracte de leasing, beneficiaza de regimul vamal de admitere temporara pe toata perioada contractului de leasing, dar care nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

Pentru a beneficia de prevederile acestui regim special, de exemplu plata obligatiilor vamale prin raportare la valoarea reziduala prevazuta in contract, societatea trebuia sa acorde o noua destinatie vamala acestor marfuri, in maxim 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

Incheierea operatiunilor temporare in afara acestui termen maxim prevazut de legislatia speciala in materia contractelor de leasing duce la pierderea beneficiului acordat de legea speciala, in speta fiind aplicabile prevederile commune cu privire la punerea in libera circulatie a marfurilor, intrucat dupa 7 ani de la data introducerii în țară a bunului nu ne mai aflam in situatia unui contract de leasing valabil, ceea ce face imposibila mentinerea regimului de admitere temporara.

Avand in vedere cele de mai sus, in mod legal organele vamale au stabilit ca operatiunile temporare, incheiate in afara termenului maxim de 7

ani de la data introducerii în țară a bunului, trebuiau încheiate cu plata obligațiilor vamale prin raportare la valoarea de intrare a bunurilor, în sarcina societății luând naștere o diferență de datorie vamală în conformitate cu prevederile art. 204 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar

1. O datorie vamală la import ia naștere prin:

b. nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor,

în alte cazuri decât cele menționate la art. 203 doar dacă nu se stabilește că acele omisiuni nu au un efect semnificativ asupra utilizării corecte a regimului de depozitare temporară sau a regimului vamal în cauză.

2. Datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt.

Aceasta intrucat potrivit prevederilor din Anexa V pct. 4 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare a Romaniei si Bulgariei la Uniunea Europeana

(13) Depozitul temporar și regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (16) literele (b) - (h) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 care au început înainte de aderare încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare.

În cazul în care încetarea sau încheierea dă naștere unei datorii vamale, suma drepturilor de import care trebuie plătite este cea în vigoare la data la care a luat naștere datoria vamală în conformitate cu Tariful Vamal Comun și suma plătită este considerată resursă proprie a Comunității.

[...]

(16) Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în articolele 84 - 90 și 137 - 144 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și în articolele 496 - 523 și 553 - 584 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

- în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării;

Referitor la susținerea societății ca nu este de acord cu stabilirea de obligații vamale în sarcina sa, din moment ce s-a prezentat la Biroul Vamal .X. în vederea îndeplinirii obligațiilor legale de închidere a regimurilor suspensive inițiale și a fost refuzată, deoarece “există un vid legislativ cu privire la încheierea regimurilor suspensive inițiate înainte de data aderării României la UE”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât societatea avea obligația, pentru a beneficia de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, care reglementează condițiile de acordare a regimului de admitere temporară de care a beneficiat, să încheie operațiunile temporare în termenul maxim de 7 ani de la data introducerii în țară a bunurilor, or din actele aflate la dosar toate operațiunile temporare în speta au fost încheiate în afara acestui termen.

Mai mult, societatea, prin adresele nr. 12/11.X.2007 și nr. 1037/30.X.2007 a solicitat organelor vamale prelungirea termenului de admitere temporară cu 30 de zile, fără a sesiza că această prelungire duce la depășirea termenului maxim de 7 ani în care marfurile puteau beneficia de regimul vamal suspensiv acordat, în condițiile în care legea specială în materia contractelor de leasing era în vigoare, iar prevederile acesteia în privința termenelor ce trebuiau respectate nu lasă loc la interpretări, iar Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană reglementa modalitatea de încheiere a operațiunilor temporare începute înainte de aderare și care urmau să se încheie după aderarea României la UE.

Astfel, societatea nu se poate prevala de propria sa greșeală de a nu fi efectuat toate demersurile pentru încheierea regimului suspensiv în concordanță cu reglementările aplicabile acestuia, potrivit principiului de drept “nemo auditur propriam turpitudinem allegans”.

Având în vedere cele reținute, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma de .X. lei reprezentând drepturi vamale.

În ceea ce privește accesoriile aferente în suma de .X. lei stabilite prin deciziile pentru regularizarea situației de la nr.X. la nr.X. din data de 27.X.2009 și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./04.X.2009, încheiate de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și

Operatiuni Vamale .X., acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de .X. lei reprezentand drepturi vamale, aceasta datoreaza si accesoriile aferente in suma de .X. lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Referitor la sustinerea societatii cu privire la comunicarea intarziata a procesului verbal, respectiv la aproximativ un an de la intocmirea acestuia, drept pentru care s-au calculat majorari de intarziere peste data incheierii controlului, in situatia in care la acea data nu i-a fost comunicat titlul de creanta, pe baza caruia ar fi putut plati majorarile de intarziere, se retine ca titlul de creanta in materia drepturilor vamale il reprezinta, conform art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, decizia pentru regularizarea situatiei, care a fost emisa in cadrul termenului de prescriptie de 5 ani, fara ca organului vamal sa i sa poata reprosa pasivitatea ori neglijenta.

Referitor la sustinerea societatii ca majorarile de intarziere au fost stabilite incepand cu data de 13.X.2007, in sa la acea data nu figura cu debite acestea fiind stabilite suplimentar abia in anul 2008, se retine ca dreptul comun in materia calculului majorarilor de intarziere este reprezentat de Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care la art. 119 stipuleaza:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

De asemenea, art. 120 alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza ca *"majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv"*.

In speta de fata majorarile de intarziere au fost calculate din ziua urmatoarei nasterii datoriei vamale, care, conform art. 201 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 .X. 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, este momentul cand conditia pentru mentinerea regimului vamal suspensiv a incetat a mai fi indeplinita, respectiv din ziua urmatoare a expirarii termenului de 7 ani de la introducerea in tara a bunurilor.

3. Referitor la suma de .X. lei reprezentand dobanzi compensatorii, cauza supusa solutiunii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala se poate pronunța pe fond asupra acestei sume în condițiile în care contestația pentru acest capat de cerere nu este motivată.

In fapt, prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. .X.27.X.2009 emisa in baza procesului verbal nr. .X./20.X.2008, organele vamale au stabilit in sarcina societatii suma de .X. lei reprezentand dobanzi compensatorii.

Prin contestatia formulata societatea nu si-a motivat contestația pentru acest capat de cerere.

In drept, art.206 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala prevede :

"Forma si continutul contestatiei :

Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde : [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;"

iar pct.X.1 lit.b) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationala de Administrare Fiscala nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata stipuleaza “

“Contestatia poate fi respinsa ca : [...]

b) nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii; [...]"

Având în vedere cele reținute mai sus, faptul că societatea nu aduce nici un argument cu privire la dobanzile compensatorii calculate in sarcina sa care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziție legală prin care sa combata constatările organelor vamale, urmează a se respinge ca nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.210 si art.216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC .X. .X. .X. SA pentru suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta drepturi vamale si suma de .X. lei reprezinta majorari de intarziere aferente.

2.Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru suma de .X. lei reprezentand dobanzi compensatorii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., in termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL